



FAKULTA FILOZOFICKÁ  
ZÁPADOČESKÉ  
UNIVERZITY  
V PLZNI

Katedra antropologie

## PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek vedoucího práce

Práci předložil(a) student(ka): Lenka Štecová

**Název práce: Identita reemigrantů z Rumunska**

**Vedoucí práce:** Lenka Jakoubková Budilová, Ph.D.

### 1. CÍL PRÁCE (*uved'te, do jaké míry byl naplněn*):

Cílem práce bylo sledovat, jakým způsobem se do české společnosti začleňovali Ukrajinci (Rusíni) z oblasti Satu Mare v dnešním Rumunsku, kteří po 2. světové válce „reemigrovali“ do Československa a usadili se na Tachovsku. Autorka si jako cíl vytyčuje zejména sledovat tradice, svátky a stravu této skupiny „reemigrantů“. Cíle práce bylo dosaženo částečně.

### 2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (*náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.*):

V první části jsou spíše schematicky a heslovitě zpracovány pojmy jako pohraničí, reemigrace, identita či etnicita. Přestože autorka pracuje s relevantní literaturou a odkazuje na kvalitní autory, celá tato část působí spíše dojmem výpisků z různých textů, které nejsou propojeny do organického celku. Často si některé z citovaných pojetí přímo odporují (jako je tomu např. u etnicity (s. 10), která je v jednom odstavci charakterizována jako „soubor charakteristik, které vyjadřují příslušnost jedince k etniku nebo etnické skupině“, a v dalším odstavci je uvedeno Eriksenovo pojetí zdůrazňující etnicitu jako aspekt vztahu – autorka mezi těmito pojetími zřejmě necítí rozpor a nenabízí žádné vysvětlení.

Schematicností pak nejvíce trpí část věnovaná pravoslavnému křesťanství, která spočívá prakticky ve vyjmenovávání jednotlivých pravoslavných svátků. Zařazení této části mi není úplně srozumitelné. Zároveň už v této části autorka uvádí data získaná v terénu a cituje své informátory ohledně toho, jak dané svátky slavili. Tato část přitom mohla být včleněna do druhé, praktické části textu.

Část založená na samotném výzkumu tvoří menší část práce (i z již výše zmíněného důvodu). Z metodologie není úplně zřejmé, s kolika lidmi autorka pracovala – na s. 32 naznačuje, že možná jen se dvěma (?) Na následujících stranách pak najdeme přepis jednotlivých partií rozhovorů věnovaných různým tématům (přesun, příchod do Československa, život po reemigraci, pravoslavné svátky).



**3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA** (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Autorka používá relevantní odbornou literaturu, na některých místech však odkazuje na původní autory prostřednictvím přehledových prací (např. Eriksen, Heller - Mrázek), a je otázka, do jaké míry skutečně s původními texty pracovala. V práci se občas objevují gramatické chyby. V oblasti stylistiky by si práce také zasloužila větší pozornost

**4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE** (*celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Celkově práce příliš nedrží pohromadě. Pojmy jsou používány nereflektovaně a autorka podléhá primordialistickému pojetí kultury – srov. např. používání pojmu „rumunská“ vs. „česká“ kultura ve vymezení cílů práce. Přitom se dozvíme, že sledovaná skupina jsou Ukrajinci (Rusini), pocházející z oblasti, která se součástí Rumunska stala až po r. 1918. Proč tedy vůbec hovořit o „rumunské identitě“?

Je škoda, že autorka nevyužila plně možnosti analyzovat konstruování identity těchto lidí, protože situace, kterou popisuje (Rusini, kteří se přihlásili ke slovenské národnosti, aby mohli po 2. světové válce reemigrovat z Rumunska do Československa), je z antropologického hlediska velmi zajímavá. Autorka mohla svým informátorům klást otázku po tom, za koho se vlastně považují.

Můj vliv na formování konečné podoby práce byl (bohužel) omezený – text jsem v celkové podobě viděla jednou, a to ve stavu, který ještě nepřipomínal souvislý text. Výslednou podobu práce mi autorka poslala několik dní před odevzdáním, kdy již nebyl čas práci prostudovat a poskytnout zpětnou vazbu.

Podtrženo sečteno: autorka si volí zajímavé téma a pouští se do terénu, což je dobře. Za pozitivní přínos považuji skutečnost, že práce by mohla přispět k (v jistém smyslu pozitivistickému, ale proč ne) etnografickému poznání západočeského pohraničí. Autorka totiž jako téma volí nepříliš dobře popsanou, specifickou skupinu poválečných „reemigrantů“. Podobně laděný text by bylo možno využít například také v muzejní práci či k prezentaci „kulturního dědictví“ regionu.

**5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ** (*jedna až tři*):

Mohla byste vysvětlit historický kontext sledované výchozí oblasti (Satu Mare)? V práci uvádíte, že oblast byla po rozpadu Rakouska-Uherska součástí Podkarpatské Rusi, a tím i Československa. Zároveň ale tvrdíte, že oblast Satu Mare po r. 1918 připadla Rumunsku.

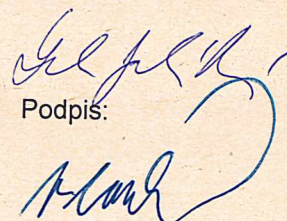
V teoretické části práce uvádíte pojem kolektivní identita. Jak byste tedy charakterizovala kolektivní identitu lidí, s nimiž jste pracovala?

Na Tachovsko přišly po válce také jiné skupiny „reemigrantů“ (jak sama v práci uvádíte). Jak byly vztahy mezi těmi, které jste zkoumala, a dalšími „reemigrantskými“ skupinami?

**6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA** (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě*):

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit stupněm dobře.

Datum: 17. 5. 2019

  
Podpis:

Západočeská univerzita v Plzni  
Fakulta filozofická  
katedra antropologie